

200807084/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/29936 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 12 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 augustus 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

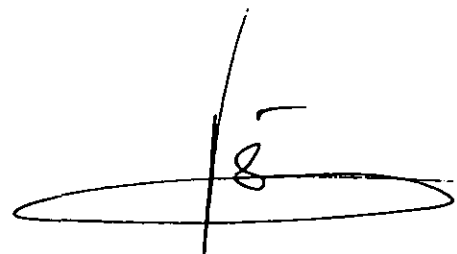
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2008

513.

Verzonden: 17 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A Maatregel van bewaringV-nummer
IND-nummer

Piketadvocaat :

Tel:

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats
Geboorteland : Irak
Nationaliteit : Onbekend

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
 artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
 aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
 aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
 het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is terzake misdrijf
 - ongewenst verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
 - zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 - zich bedient van een of meerdere alibies
 - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 - niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
 - overige reden(en):
- wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

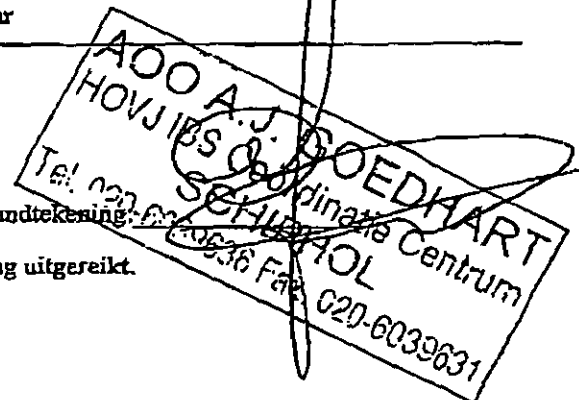
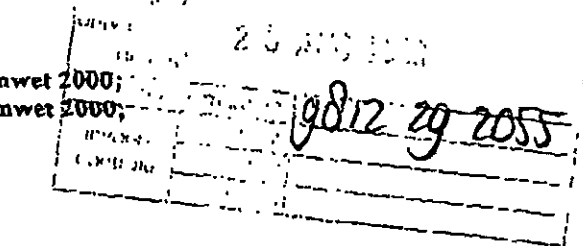
Plaats: Schiphol

Datum: 18-8-2008 Tijd: 17:00 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,A.J. Goedhart,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakobureau vreemdelingszaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rochtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 08/29936

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 9812.29.2055,
thans verblijvende op de detentieboot te Zaandam,
raadvrouw mr. E. Derksen,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mr. J.P. Guérain (28 augustus 2008) en S. Raterink (08 september 2008),
ambtenaren bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 18 augustus 2008 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 19 augustus 2008 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is ter zitting van 28 augustus 2008 gevoegd behandeld met het beroep onder nummer 08/29542. Eiser en zijn raadvrouw zijn verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Bij brief van 29 augustus heeft de rechtbank het onderzoek heropend en verweerder een aantal vragen gesteld. Verweerder heeft deze vragen bij brief van 4 september beantwoord. Mr. Derksen heeft hierop bij brief van 8 september gereageerd.

De rechtbank heeft partijen bij brief van 4 september laten weten dat de behandeling van de beroepen ter zitting van 8 september zal worden voortgezet. Ter zitting van 8 september is

eiser, noch zijn raadvrouw verschenen. De laatste was verhinderd vanwege ziekte. Voor verweerder is S. Raterink verschenen.

2. Overwegingen

Eiser heeft ontkend dat hij bij het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling afstand heeft gedaan van het recht op rechtsbijstand.

De rechtbank overweegt als volgt. Uit het ambtsedig opgemaakt proces-verbaal van 18 augustus 2008 blijkt dat eiser heeft aangegeven dat hij geen advocaat bij het gehoor wil, maar wel rechtsbijstand gedurende de verdere procedure van bewaring. Nu eiser enkel heeft gesteld, maar niet aannemelijk gemaakt, dat zijn standpunt niet juist is weergegeven gaat de rechtbank uit van de juistheid van voornoemd proces-verbaal.

Eiser heeft vervolgens gesteld dat verweerder de piketdienst te laat heeft ingelicht.

Verweerder erkent dit, maar stelt zich op het standpunt dat eiser hierdoor niet in zijn belangen is geschaad.

De rechtbank volgt verweerder hierin.

Eiser is van mening dat, nu hij voor de vierde keer in bewaring is gesteld, hogere eisen aan de motivering van die inbewaringstelling dienen te worden gesteld. De rechtbank volgt deze stelling niet en merkt daarbij op dat geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn vereist, nu de vorige bewaring niet is opgeheven wegens een gebrek aan zicht op uitzetting.

Eiser betwist de grond 'eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven'. Wat hier ook van zij, ook indien deze grond buiten beschouwing wordt gelaten kunnen de overige gronden (waaronder de grond dat eiser ongewenst is verklaard) de maatregel van bewaring dragen.

Eiser heeft voorts gesteld dat hij in totaal al meer dan 18 maanden in bewaring heeft gezeten. Dit is volgens hem in strijd met de richtlijn over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven inzake de maximale duur van vreemdelingenbewaring.

De rechtbank overweegt dat geen – thans vigerende - rechtsregel verbiedt dat de totale duur van verschillende bewaringen meer bedraagt dan 18 maanden.

Eiser heeft tot slot gesteld dat geen zicht bestaat op uitzetting naar Noord-Irak. Verweerder heeft op 17 augustus 2008 getracht eiser uit te zetten. Dit is niet gelukt. De gemachtigde heeft gesteld, onder verwijzing naar een faxbericht van Vluchtelingenwerk van 27 augustus 2008 en een telefonisch contact met een medewerker van de Iraakse ambassade, dat enkel vreemdelingen in het bezit van een laissez-passer worden toegelaten tot Irak. Eiser heeft geen laissez-passer.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat zicht op uitzetting naar Noord-Irak niet ontbreekt. In verband met communicatieproblemen is de uitzetting van eiser op 17 augustus jl. niet geslaagd. Op 2 september zullen wederom vreemdelingen worden uitgezet naar Noord-Irak. Voor eiser is op deze vlucht geen plaats meer. Getracht zal worden hem zo snel mogelijk daarna uit te zetten.

De rechtbank heeft na heropening van het onderzoek verweerder de volgende vragen gesteld omtrent uitzettingen naar Noord-Irak. De antwoorden van verweerder worden per vraag

cursief weergegeven.

Hoeveel personen staan voor de vlucht van 2 september 2008 ingepland?

Voor de vlucht van 2 september 2008 naar Arbil, Noord-Irak, stonden twee personen gepland.

Hoeveel van deze personen zijn daadwerkelijk op 2 september 2008 naar Irak uitgezet en door de Iraakse autoriteiten toegelaten?

Van deze twee personen is één persoon daadwerkelijk uitgezet naar Arbil, Noord-Irak en door de Iraakse autoriteiten toegelaten.

Langs welke route heeft deze uitzetting plaatsgevonden?

Deze uitzetting heeft plaatsgevonden via de route Amsterdam-Arbil.

Met behulp van welke documenten is de daadwerkelijke uitzetting geëffectueerd?

De persoon die op 2 september 2008 is uitgezet was in het bezit van een geldig origineel Iraaks paspoort.

Hoeveel personen hebben bij de Iraakse autoriteiten aangegeven niet naar Irak terug te willen?

De persoon die op 2 september 2008 met een geldig origineel Iraaks paspoort is uitgezet naar Irak, wenste vrijwillig terug te keren naar Irak.

Zijn op 2 september 2008 met succes personen uitsluitend met een EU-document naar Irak verwijderd, die hebben aangegeven niet naar Irak te willen terugkeren?

Er zijn op 2 september 2008 geen personen uitgezet met een EU-document naar Irak, die hebben aangegeven niet naar Irak te willen terugkeren.

Ter zitting van 8 september 2008 heeft verweerder, deels in antwoord op tevoren door de rechtbank toegezonden vragen, na overleg met de afdeling CIO van de Dienst Terugkeer en verstrek (DT&V), nog het volgende naar voren gebracht. De gang van zaken rond de uitzetting van Noord-Iraakezen is nog hetzelfde als door deze rechtbank in haar uitspraak van 17 april 2008 (08/10789) weergegeven, namelijk als volgt.

Er wordt een aanvraag om een laissez-passer (lp) ingediend bij de Iraakse ambassade. Wil die aanvraag kans op succes hebben dan zal aan twee voorwaarden moeten worden voldaan: 1. de persoon is afkomstig uit Noord-Irak; 2. de persoon bezit de Iraakse nationaliteit. In het kader van de lp aanvraag vindt een presentatie plaats bij de Iraakse ambassade. Wordt door een medewerker van de ambassade vastgesteld dat de persoon de Iraakse nationaliteit heeft, dan wordt een nationaliteitsverklaring afgegeven. Indien ook aan de andere voorwaarde is voldaan én de persoon in kwestie aangeeft dat hij vrijwillig naar Irak wenst terug te keren, wordt spoedig een reisdocument verstrekt.

Is de persoon niet bereid terug te keren naar Irak, dan houdt het traject daar op. Via de Afdeling Bijzonder Vertrek van de DT&V wordt dan een traject opgestart ter verkrijging van een zogenaamde EU-staat, een reisdocument. Wordt een dergelijk document verstrekt, dan moet de Iraakse ambassade in Nederland nog wel toestemming voor de daadwerkelijke uitzetting verlenen. De ambassade heeft toegezegd aan uitzettingen die op deze wijze zullen gaan plaatsvinden te zullen meewerken.

In reactie op de door de rechtbank geciteerde update van Vluchtelingenwerk van 13 augustus 2008, waarin gesteld wordt dat er volgens de Iraakse ambassade geen overeenkomst met de ambassade is over gedwongen terugkeer, stelt verweerder dat volgens zijn informatie de ambassade enkel wil weten wie wanneer gaat vliegen. Verweerder ontkent dat de ambassade

meer wil; dit zou betekenen dat het EU-traject zinloos zou zijn. Het EU-traject is een gedwongen traject en gaat buiten de ambassade om.

Sinds 1 januari 2008 waren drie uitzettingen met een EU-staat niet succesvol (op 11 februari, 17 augustus en 2 september) en waren drie uitzettingen met een EU-staat wel succesvol.

Twee daarvan (op 16 juli 2008 met een EU-staat en een verlopen paspoort en op 3 september met een EU-staat en een identiteitskaart) betroffen uitzettingen naar Centraal-Irak. Op 17 maart is een Noord-Irakees met een EU-staat en een verlopen lp (geldig van april 2007 tot september 2007) uitgezet naar Arbil, Noord-Irak. Verweerder is van mening dat aan het verlopen lp geen doorslaggevende betekenis kan worden toegekend; ook zonder dat is het zijns inziens mogelijk een Noord-Irakees met behulp van een EU-document naar Noord-Irak uit te zetten.

Verweerder benadrukt dat een uitzetting met behulp van een EU-staat eerst aan de orde komt indien geen lp wordt verkregen. Uitzettingen met behulp van lp's verlopen succesvol. Op 3 februari is een Centraal Irakees met een lp uitgezet naar Centraal Irak en op 10 maart is een Noord-Irakees met een lp uitgezet naar Arbil, Noord-Irak. De uitzetting op 2 september met behulp van een lp is mislukt omdat de autoriteiten in strijd met de afspraken om meer informatie over het verblijf in Nederland van de betreffende persoon vroegen, die Nederland niet verschaft. Verweerder stelt dat van een vreemdeling gevraagd mag worden een lp-aanvraag te ondertekenen en ook ten aanzien van de autoriteiten van het land van herkomst aan te geven dat men terug wil keren.

De rechtbank overweegt als volgt.

Op eiser rust de rechtsplicht Nederland te verlaten. Hij heeft dat niet binnen de gestelde vertrektermijn gedaan. De op hem rustende vertrekplicht brengt onder meer mee dat van de vreemdeling mag worden verwacht dat hij actieve en volledige medewerking aan zijn uitzetting verleent. De rechtbank is van oordeel dat onder deze actieve en volledige medewerking redelijkerwijs ook begrepen dient te worden het ondertekenen van een lp-aanvraag en het bij een presentatie verklaren bereid te zijn vrijwillig naar het land van herkomst terug te keren. De rechtbank vindt steun voor deze opvatting in de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 4 september 2008, nr. 200805361/1.

Verweerder heeft gesteld, en eiser heeft niet bestreden, dat hij niet heeft meegewerkt aan het invullen van de lp-aanvraag. Derhalve heeft hij niet voldaan aan de op hem rustende vertrekplicht. Nu niet uit te sluiten valt dat, indien hij hieraan wel voldoet, hij kan worden uitgezet is de rechtbank van oordeel dat zicht op uitzetting niet ontbreekt. De rechtbank komt daarom niet toe aan beantwoording van de vraag of het mogelijk is een Noord-Irakees enkel m.b.v. een EU-document uit te zetten naar Noord-Irak.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

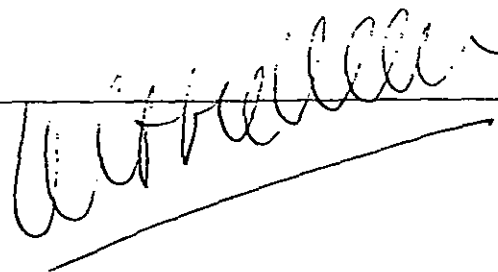
3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van K.M.C. van Middelkoop als griffier op **12 SEP 2008**

Afschrift verzonden op: **12 SEP 2008**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 SEP 2008	
<i>per fax 19 sep</i>	
ZAKNR.	
AAN:	V3
BEHANDELD DO:	PARC

Advocaten
Mw. mr. E. Derksen
Mr. R. Plieger
Mw. mr. M.L. Seija
Mr. M.J. Verheij

Weverstraat 4-b
6811 EL Arnhem

tel. 026-3702026
fax 026-3702096

pliegeradvocaten@hetnet
www.pliegeradvocaten.nl

Datum : 19 september 2008
Betreft : / Staat
Ons kenmerk : 0843289 ED/ed

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____ geboren op _____ van Iraakse
nationaliteit, verblijvende te _____ kiest
te dezer zake domicilie ten kantore van advocaat en procureur E. Derksen aan de Weverstraat
4B te 6811 EL Arnhem, die bepaaldelijk tot gevolmachtigde is gesteld en als zodanig zal
optreden, zulks met de macht van substitutie.

De heer _____ hierna te noemen appelland, kan zich niet verenigen met de uitspraak van
de rechtbank Zwolle, Awb 08/29936 van 12 september 2008(productie 1), noch met de
overwegingen die hieraan ten grondslag liggen en wel om de navolgende redenen.

I. Procesverloop

Aan appelland is op 18 augustus 2006 een vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 59 Vw opgelegd. De maatregel van bewaring is op 3 mei 2007 opgeheven.

Aan appelland is in augustus 2007 een vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 59 Vw opgelegd. Deze maatregel van bewaring is op 14 februari 2008 opgeheven.

Aan appelland is op 25 maart 2008 een vrijheidsontnemende maatregel ex artikel 59 Vw opgelegd. Deze maatregel is op 17 augustus 2007 opgeheven in verband met uitzetting naar Noord- Irak.

Aan appelland is door de Iraakse autoriteiten de toegang tot Irak ontzegd. Bij terugkeer in Nederland is appelland op 18 augustus 2008 wederom in bewaring gesteld.

Op 19 augustus 2008 heeft appelland tegen de laatstgenoemde maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is ter zitting van 28 augustus 2008 behandeld.

Bij brief van 29 augustus 2008 heeft de rechtbank het onderzoek heropend en verweerder een aantal vragen gesteld. Verweerder heeft deze vragen bij brief van 4 september beantwoord. Appelland heeft hierop bij brief van 8 september gereageerd.

De rechtbank heeft laten weten dat de behandeling van het beroep ter zitting van 8 september zal worden voortgezet. Voorts heeft de rechtbank aanleiding gezien om op voorhand van deze zitting nog aanvullende vragen voor te leggen aan verweerder.

Wegens ziekte van de gemachtigde is appelland niet vertegenwoordigd ter zitting van 8 september.

Bij uitspraak van 12 september 2008 is het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Onderhavig hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Zwolle van 12 september 2008.

II. Grieven

Appellant heeft de volgende grieven tegen de uitspraak van de rechtbank

GRIEF 1:

In haar uitspraak overweegt de rechtbank dat: *“De rechtbank is van oordeel dat onder deze actieve en volledige medewerking redelijkerwijs ook begrepen dient te worden het ondertekenen van een lp-aanvraag en het bij een presentatie verklaren bereid te zijn vrijwillig naar het land van herkomst terug te keren. De rechtbank vindt steun voor de opvatting in de uitspraak van de Afdeling van 4 september 2008, nr. 200805361/1. Verweerder heeft gesteld en eiser heeft niet bestreden, dat hij niet heeft meegewerkt aan het invullen van de lp-aanvraag. Derhalve heeft hij niet voldaan aan de op hem rustende vertrekplicht. Nu niet uit te sluiten valt, dat indien hij hieraan wel voldoet, hij kan worden uitgezet is de rechtbank van oordeel dat zicht op uitzetting niet ontbreekt. De rechtbank komt daarom niet toe aan de beantwoording van de vraag of het mogelijk is een Noord-Irakees enkele m.b.v. een EU-document uit te zetten naar Noord-Irak.”*

Appellant kan zich met het vorenstaande niet verenigen. Appellant is in 2006 gepresenteerd bij de Iraakse autoriteiten en er is een nationaliteitsverklaring ten behoeve van appellant afgegeven.. Sindsdien heeft verweerder getracht om appellant te doen verwijderen op basis van een EU-document. Verweerder heeft nimmer getracht om appellant met een LP te verwijderen naar Noord-Irak, noch heeft verweerder er bij appellant op aangedrongen om een LP-aanvraag te ondertekenen. Uit het procesdossier blijkt geenszins dat verweerder activiteiten heeft ontplooid om voor appellant een LP te verkrijgen en hem op die wijze te doen verwijderen. Er is sprake van een motiveringsgebrek. Om die reden komt de uitspraak in aanmerking voor vernietiging.

GRIEF 2:

De rechtbank overweegt in haar uitspraak dat: *“geen – thans vigerende – rechtsregel verbiedt dat de totale duur van verschillende bewaringen meer bedraagt dan 18 maanden.”*

Appellant is het daar niet mee eens en overweegt als volgt. De nationale rechter dient het nationale recht (ook dat van voor de richtlijn) zoveel mogelijk conform de richtlijn (‘in het licht van de bewoordingen en het doel van de richtlijn’) uit te leggen (HvJ EG, zaak C-14/83, *Jur.* 1984, p. 1891 (Colson). Volgens het Europese gemeenschapsrecht is de nationale rechter

verplicht om zijn eigen recht zoveel mogelijk uit te leggen en toe te passen in overeenstemming met richtlijnen van de EG. Op die manier moet de rechter bijdragen aan de effectieve doorwerking van de richtlijnen. Deze plicht bestaat nog voor het moment van inwerkingtreding van de richtlijn en vóór de implementatiedatum. De nationale rechter dient derhalve te beoordelen of het wederom opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel aan appellant in overeenstemming is in het kader van genoemde concept richtlijn. De uitspraak komt op dit punt in aanmerking voor vernietiging.

GRIEF 3:

De tweede van appellant richt zich tegen de omstandigheid dat er geen procedure heeft plaatsgevonden in het licht van artikel 6 EVRM met betrekking tot de juridische waarden als onpartijdigheid, rechtsgelijkheid en een eerlijke en zorgvuldige procesvoering.

Appellant stelt vast dat de betreffende rechter gedurende de eerdere inbewaringstelling van 25 maart 2008 en 17 augustus 2008 uitspraak heeft gedaan op de door appellant ingestelde (vervolg)beroepen (waaronder Awb 08/24213 (productie 2) en 08/10789 (productie 3)).

Ter zitting van 28 augustus 2008 stelt de rechter vast dat zij in de procedure Awb 08/10789 (productie 3) verkeerd is geïnformeerd. Zij stelt vast dat bij de eerder geslaagde uitzettingen niet louter gebruik is gemaakt van een EU-document, maar dat thans is vast komen te staan dat er bovendien sprake is geweest van een (verlopen) LP.

Voorts telt de rechter ter zitting vast dat verweerder geen duidelijkheid kan verstrekken over de reden waarom de uitzetting niet is gelukt. Verweerder noemt het een 'miscommunicatie'. Namens appellant zijn uitvoerige stukken overgelegd waaruit blijkt dat de Iraakse autoriteiten niet instemmen met een uitzetting op basis van louter een EU-document. Toch ziet de rechter aanleiding, ondanks protest van de zijde van appellant, om het onderzoek te heropenen in afwachting van het resultaat van de uitzetting van 2 september 2008. Dit, terwijl verweerder ter zitting geen informatie kan verstrekken met welke documenten deze uitzettingen gaan plaatsvinden en of het vrijwillige vertrek betreft of gedwongen uitzettingen.

Namens appellant is de rechtbank bericht dat de gemachtigde wegens ziekte niet kan verschijnen op de zitting van 8 september 2008. Namens de gemachtigde wordt verzocht om de gelegenheid om op hetgeen ter zitting wordt besproken te mogen reageren. Immers, de rechtbank heeft aan verweerder bij brief van 4 september 2008 opnieuw vragen gesteld die eerst ter zitting door verweerder worden beantwoord. Het verzoek om te mogen reageren wordt bij faxbericht van 9 september 2008 door de rechtbank afgewezen.

Appellant is van oordeel dat er geen sprake is van een onafhankelijke en onpartijdige rechter, nu dezelfde rechter zich meerdere malen uitspraak heeft gedaan in (vervolg)beroepen. Bovendien geeft de rechter verweerder zowel schriftelijk als ter zitting de mogelijkheid om de gronden van de inbewaringstelling nader toe te lichten en onthoudt zij appellant de mogelijkheid om hierop te reageren. Er is tevens scheiding van een eerlijke procesvoering, waarbij appellant het recht wordt ontnomen om op nieuwe standpunten van verweerder, gedaan ter zitting van 8 september 2008, te reageren.

III. Conclusie

Om alle genoemde redenen verzoekt appellant het hoger beroep gegrond te verklaren en het beroep gegrond te verklaren. Appellant verzoekt te bepalen dat de vrijheidsontnemende maatregel wordt opgeheven met toekenning van schadevergoeding en veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instanties.

E. Derksen

